

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

De puzzelrubriek in *Mijn weekblad* is vanaf deze week uitgebreid met een zelfbedachte variant op de populaire sudoku puzzels. Ik hoor wel of mijnlezerskring er prijs op stelt.

Ach Europa...

Opvoering van het spel De Grens op de landdag van Nieuwe Koers, 1950 in Amsterdam

Op YouTube kun je nu ook een van mijn liedjes beluisteren. Het is een geluidsopname van Fennie (84) en Ton (90) van der Velde uit Apeldoorn. Zij zingen uit de zangbundel van Nieuwe Koers het Europalied, waarvoor ik in 1950 de tekst en de muziek vervaardigde. Ik schreef dit lied voor het zangspel *De Grens*, dat in 1950 op de landdag van Nieuwe Koers in het Concertgebouw te Amsterdam werd uitgevoerd. Van die opvoering rest mij alleen een amateurkiekje.

*Daar is op de grens
tussen mens en mens
een muur gebouwd
van ijzer en hout.*

Dat was het thema. En het eindigde met het Europalied waarvan het refrein luidde:

*Breek de grens en bouw de vrede,
reik als mens elkaar de hand.
Smeed de schakels tot een eenheid,
tot een Europees verband.*

Dat was in de jaren die men zo vaak van het etiket ‘spruitjeslucht’ heeft voorzien, maar die duizenden jongeren met mij anders hebben beleefd. Het was de tijd waarin de term ‘maakbare samenleving’ werd geijkt, Er is dan ook sindsdien veel van het Europese ideaal werkelijk geworden. Zestig jaar later lijkt het ergens is die ontwikkeling te zijn blijven steken in eigenbelang en chauvinisme. Het stemt wat weemoedig dat een lied van toen nu uit vele computers kan klinken, terwijl het ideaal zelf op apegapen schijnt te liggen. Steeds luider horen we verkondigen dat het leven toch mooier, rijker en veiliger was achter die veilige grenzen van vroeger. Angela (what ‘s in a name) Merkel schijnt gezegd te hebben: “Nog eens vijftig jaar vrede en voorspoed in Europa is niet vanzelfsprekend”.

De tijd waarin wij leven

Mijn pessimistische visie op de tijd waarin wij leven (*Mijn weekblad* nr 28), heeft tot tegenspraak geleid en dat is maar goed ook. Mijn oud-collega uit het marktonderzoek, Lex Olivier, schreef mij: *Ik ben minder pessimistisch over de verzuiling. De menselijke tekortkomingen zullen blijven bestaan. Dat kan niet anders. Maar door social media worden brick walls – paper walls.* Prachtige beeldspraak. De muren van angst en haat die ik tussen bevolkingsgroepen zag oprijzen, zijn uiteindelijk geen stenen muren, maar gewoon van bordkarton. Al twitterend komt men elkaar toch weer tegen als de gezellige burens die we ooit zijn geweest. Ik wil me graag bij die optimistische visie aansluiten. De twitterende wereld lijkt soms uit het lood geslagen, maar het is een oude natuurwet dat het evenwicht zich altijd zal herstellen.